

muner betragtes med Hensyn til Bestemmelserne i denne Lov som Sognecommuner".

Af Udvalget:

Til § 7.

Efter Ordet: „paahviler“ i 1ste Linie forandres „.“ til „“, og der indskydes: „for- saavidt ingen Anden kan godtgjøre at have erhvervet en særlig Ret til samme“.

Til § 9.

I 2den Linie indskydes: „(§ 7)“ imel- lem Ordene: „Hegnspantningen“ og „er“.

Underændringsforslag til Indenrigsmini- sterens Forslag under Nr. 2.

Af S. Pedersen:

I 6te Linie udgaaer „og vedtigholde“ og i 9de Linie mellem „Opførelse“ og „Punktum“ indskydes: „og til fremtidig at holde det vedlige“.

Formanden: Det af den 5te Lands- thingsmand for 7de Kreds stillede Under- ændringsforslag til Indenrigsministerens Æn- dringsforslag Nr. 2 vil ikke kunne komme under Forhandling og Afstemning uden Thingets Samtykke, idet det nemlig kun er stillet af eet Medlem istedetfor af 8. Da dette er en saa bestemt Afvigelse fra Forretningsordenen, vil jeg sætte under Afstemning, om dette Underændringsforslag maa komme til Forhand- ling og Afstemning.

Med den foretagne Afstemning gav Thinget med 34 St. mod 2 sit Samtykke til, at Underændringsforslaget maatte komme til For- handling og Afstemning.

Formanden: Efter Aftale med den ærede Ordfører sætter jeg samtlige de til denne Be- handling stillede Ændringsforslag under For- handling.

Indenrigsministeren: Jeg har stille- t alle Ændringsforslag, som jeg stylder de ærede Thing at give nogle saa Oplysninger

om. Ændringsforslaget til § 7 sigter til at afhjælpe en Mangel i Affattelsen af denne Paragraph, som jeg blev gjort opmærksom paa af et æret Medlem (Thygeson) under Sagens anden Behandling, og gaaer ud paa fra den Ret, som tilkommer den Hegnspligtige til Færdsel langs Hegnet, at undtage Færdflen med Heste og Vogn, hvilket jeg tilstaaer jeg har anseet som en Selvfølge. Det kan jo imidlertid ikke ske, at det indføres i Loven, og jeg skal er- kjende, at der gives Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om at færdes med Heste og Vogn langs Diget paa Nabvens Grund. — Mit Ændringsforslag under Nr. 2 gaaer, som de ærede Medlemmer ville see, ud paa atter at indføre i Loven den ved 2den Behandling forfaste § 11, dog med en lille Tilføjning, som jeg haaber vil gjøre det lettere for den nu at vinde Tilslutning her i Thinget. Fra Retten til at kræve Hegn af Veien har jeg foreslaaet undtaget ikke alene dem, som ved Veiens Anlæg have modtaget Erstatning for Mangel af Hegn, men ogsaa dem, som alle- rede nu for Diebliffet ere i Besiddelse af Hegn langs med Veien, eller som have havt et Hegn der, som de have sløstet. Denne Undtagelse er nærmest foranlediget ved en Bemærkning, som faldt fra en æret Lands- thingsmand her ligeoverfor mig (S. Jacobsen) ved 2den Behandling. Det Ændringsforslag, jeg har stillet til § 20, gaaer ud paa at sætte Hegnsfynsmændene istedetfor Byraad eller Sogneraad som rette Bedkommende til at bedømme, hvorvidt Hegnsfynsmændenes eller Landvæfenscommissionens Beslutning rigtig er opfyldt eller ikke, naar Klage derover reises. Efter Lovudkastet, saaledes som det foreligger nu, vil den, som formener, at det sagkyndige Skjøn Beslutning ikke er opfyldt, at Arbej- det ikke er udført, have at henvende sig til Sogneraadet, og Sogneraadet vil da have at undersøge, om Klagen er begrundet og derefter at foranstalte Arbejdet udført. Det forekom- mer mig at være i og for sig rigtigt, at det bliver de Sagkyndiges, Hegnsfynsmændenes Skjøn, der kommer til at afgjøre dette Spørgsmaal: at det skal des forer saa nærmere ere Sogneraadet at se om der er manglende Arbejde udført. At denne Hegn-